

Már a vonatból tetszik a Duna-kanyari táj, Verőcén végig bandukolva a szemerkélő esőben megállapítom, hogy szinte mindegyik portára ki lehetne szegezni a "Tiszta udvar, rendes ház." táblát, a településen kívüli tanyák egyikénél a kis székely kapu tűnik fel, egy másiknál az udvaron felállított dupla kereszt, a Csattogó-völgyi üdülőfaluba érkezvén pedig nagy, kötött székely kapu alatt "Isten hozott!"-al fogadnak.

Kissé értetlenkedve olvastam korábban, hogy nemzetközi előadók és fellépők is teret kapnak az immár kettéválasztott rendezvényen, hisz idén a XII. Magyar Sziget felvezetője az **I. Boreál Fesztivál**
lett, de az idegen nyelveket beszélők csak új színt hoztak a táborba, valamint a zászló-felhozatal is kibővült így.

Mindenesetre csak gratulálni tudok a szervezőknek az ötletért és kivitelezésért egyaránt: a más nemzetiségű hazafiak a világ különböző pontjain épp úgy harcolnak a nagyhatalmak kizsákmányoló, nemzetpusztító erői ellen, ezért hasznosnak bizonyult ez a pár napos összefogás és eszmecsere.

Kedden **Henk van de Graaf** meghökkentő, de átfogó képet adott előadásában a transvaali farmerek rettegésben tartásáról és a Dél-Afrikában élő fehérek csendes kiirtásáról, Lionel Baland belga újságíró pedig **Jörg Haiderről** tartott előadást, amiben sok olyan információ elhangzott az osztrák politikusról, amiket a világszerte cenzúrázott liberális médiából nem tudhatott a hétköznapi emberfia.

Másnap összeültek a különböző nemzetek (spanyol, francia, olasz, norvég, finn, svéd, flamand,

lengyel, horvát és magyar) képviselői és nagy egyetértésben több határozat is született, amit egy zárónyilatkozatban rögzítettek: közös, internetes média létrehozása a hazafias erők számára, közös harc a tradicionális értékek védelmében, évente megrendezik a Boreal Festivalt, különböző országokban (a jövő évi Olaszországban lesz).

Toroczkai László **Roberto Fioret** javasolta vezetőnek, aki ezt el is fogadta és kijelentette: jövőben saját parlamentet hoznának létre, de addig is 1-2 havonta találkozókat szerveznek. Tisztában vannak azzal, hogy ez közderültségre ad okot, de így volt korábban is, mégis szinte midegyik radikális mozgalom már saját országának parlamentjébe került.

Közben a rendezvény sátrakon kívül is zajlott az élet: a focipályán mindig akadt, aki (és akivel rúgja) a labdát, a Harcmezőnek kinevezett sarokban folyamatosan zajlott az íjászedzés és versenyek, csatacsillag dobálás. A kézműves udvarban minden nap volt csontozás, réz karkötő-, gyertyamártás- és nádsípkészítés, gólyalábon tipegés, az akadálypályán különböző katonai játékokra is be lehetett nevezni, mindennaposak voltak a lovas bemutatók és bármerre néztünk a csodálatos üdülőfaluban, ostorcsattogtatással próbálkozókat láthattunk.

Egy korosodó úriember pedig nem csak az ostorozás mozdulat sorait tanulmányozta érdeklődéssel, hanem később egy fiatalabb nemzettársának tetoválásait is, amit azon nyomban le is fényképezett. Az egyik sétányon nemzeti jelképes ruházatokat, könyveket és CD-ket, kézművesek, üvegfújók és fafaragók remekműveit lehetett megvásárolni, és természetesen jelen volt a kürtős kalács és lángos is.

Csütörtökön hajnalban nagy örömömre ismét találkoztam a leheletemmel, délelőtt Horváth Róbert a jobboldaliságot és a vallást boronálta össze, majd **Waszlavik László** moderálásában a nemzeti rock képviselői vették górcső alá saját zenéjüket és annak szerepét, amit borkostoló követett.

Péntek a harcosok jegyében telt: **ifj. Tompó László** a Székely Hadosztály harcairól mesélt, **Lip usz Zsolt**
pedig a Barossa hadműveletet tárta az érdeklődők elé. A Hamvas Béla előadóteremben pedig az egyik legnagyobb érdeklődést kiváltó esemény következett:
Marton Lajos
'56-os hőstől első kézből hallhattunk részleteket a vérbe fojtott forradalomról, halálra ítéléséről és emigrációjáról Franciaországba, ahol részt vett a '62-es De Gaulle tábornok elleni merényletben, amiért újabb halálbüntetést kapott, de végül hatévnyi rabság után szabadult és most is Párizs mellett él. Előadását vastapssal jutalmazta a közönség, majd „Életem a Hazáé!" című önéletrajzi könyvét dedikálta.

Molnár Gábor többszörös magyar-, Európa- és világbajnok keleti harcművészeti bemutatója vezette fel a nap attrakcióját, a **„Szigeti veszedelem"** elnevezésű ketrecharc viadalt: összesen hat párbajban szurkolhatott a közönség, elsőként Partium és Székelyföld képviseletében a hölgyek küzdöttek, a szatmári
Farkas Laura
hősiesen felvette a küzdelmet a kovásznai
Mezei Gabriellával
, de sok esélye nem volt, a nagyobb szurkolótáborral is rendelkező háromszéki lány nagy fölénnyel nyert.

A férfiaknál a HVIM és a Betyársereg harcosainak meglepően szinte mind románok voltak az ellenfeleik, ami már eleve megadta az alap hangulatot, összesítésben taroltak is a "hazaiak", a felvételt egy későbbi időpontban tűzi műsorra a SportKlub TV-adó. A Nemzetpolitikai Kerekasztal végül csak **Zagyva Gyula** és **Szávay István** parlamenti képviselők részvételével zajlott, és bármennyire is próbáltak a határokon túl ívelő politizálásról érdemben beszélni, mindegyre a zsidózásnál kötöttek ki.

Ifj. Tompó előadása is várakozáson alulira sikeredett **Nyirő Józsefről**, és nem a tartalommal volt a baj, hanem a prezentálással, az írófejedelem nem azt érdemelné, hogy elaludjanak a róla szóló előadáson vagy elunván azt, kisétáljanak a teremből.

Viszont **Dr. Gaudi-Nagy Tamás** - *Helyzetkép két évvel a "forradalom" után* című előadása és a Sajtóklub a hatalmas késés ellenére nagy sikert aratott egyaránt, a továbbra is házi őrizetben tartott **Budaházy György** Skype-on jelentkezett be, és rögtön felvetette a problémát: nem csak ő nem tud jelen lenni, hanem tucatnyi ismerőse a pénztelenségre panaszkodva nem tudott kilátogatni a Magyar Szigetre.

Toroczkai ezt megtoldotta, hogy nem csak ott volt kevesebb a résztvevő, hanem a két héttel korábban rendezett Székely Szigeten is négy év alatt negyedére csökkent a látogatók száma, tehát az elszegényesedés globális jelenség. Épp ezért mindketten az önfenntartó életre ösztökélnek mindenkit, és ebben élen is járnak: Toroczkai tavalyi fogadalmának eleget is tett, tanyáján már több gyümölcsfát ültetett (amit aztán az őzek ki is végeztek) és egy éven belül családostól kiköltözik.

Budaházy pedig fényképet küldött a pirosodó paradicsomokkal teli kertjéről. Ugyanakkor a gyerekvállalást jelölték meg fő irányvonalnak, hisz maholnap a magyar (és főleg a magyar érzelműek) kisebbségben fog élni hazájukban. És ide passzol a **Bogár László** előadásában elhangzott poén: Ennél rosszabb már nem is lehet... Mire a magyar optimista: Dehogynem!

Mintegy zárásként közös imára is sor került vasárnap reggel, **Szilágyi Dénes** Sárkeresztúron szolgáló református lelkész beugróként tartott istentiszteletet a meglepően nagy létszámú érdeklődőnek.

Mindezek nem egy szokványos fesztiválra utalnak és nem is az: kiemelten ajánlom főleg a kisgyermekes családoknak, hisz napközben gyerekeik biztonságos helyen mezítláb pacérozhatnak, népi játékokat tanulhatnak és kézművességben is kipróbálhatják magukat, ugyanakkor fontos, hogy idejében megtalálják nemzeti (és főleg nemi) hovatartozásukat!

Ha már nyaralnak, inkább a citera és hegedű nyerjen bebocsájtást fülükbe, mint a tengerparton bömbölő manele. De hogy hasonlóságot is említsek a kommersz fesztiválokkal: ha napközben,

de még sátorbontás után is alig látni szemetet, a koncertek után itt is bokáig ért az széttaposott "ámbálázs".

És igen, koncertek. Első napon színpadra robbant a Ruhr-vidéki Kategorie C , akiknek annyira megtetszett az előttük fellépő és akkor debütáló
Betrunken Onkelz Tribute
, hogy rögtön meghívták őket a németországi turnéjukra előzenekarnak. Másnap a
Palmetta
és két lengyel zenekar tökéletesen bemelegített a
Sagának
.

Nem csak a svéd énekesnő lopta be magát a fesztiválozók szívébe tavalyi koncertjével, hanem a verőcei hangulat is az övébe, így a kölcsönösen visszakövetelt szőkeség családjával tért vissza és a koncert hevében még rajongói közé is vetette magát.

Csütörtökön a **Historica** és a **Kárpátia** adott felejthetetlen koncertet, utóbbi inkább vendég zenészeinek és énekeseinek
köszönhetően, de a pálmát idén az (ismét)
Egészséges Fejbőr
vitte el:
Csillagsólyom
néven előadott produkciójuk is remekbe szabott volt, de a zsidózást túlzásba vivő Radical és Titkolt Ellenállás után újból fellépő
Zoránék
legnagyobb meglepetésre még Louis Armstrong
What a Wonderful World
-jét is honosították, legalább évtizeddel ezelőtti énjüket hozták és megmutatták, hogy korai őket még leírni. Csak így is folytassák!

Utolsó nap az **Ismerős Arcok** adott tőlük kissé szokatlan koncertet, az amúgy gitárvirtuóz **Prád er Vili**
utóbbi időben látott mesterkélt ugrabugrálása valahogy nem illik a képbe, viszont a finálé ezúttal is szívbe markoló volt: az egész közönség egymásba karolva és összeölelkezve énekelte a „Nélküled"-et.

Nem tudom kihagyni, hogy ide is elért a romantikázás: az idei fesztiválokon voltunk már szemtanúi menyasszonyi táncnak és leánykérésnek, ezúttal egy felvidéki ifjú pár itt jelentette be házassági szándékát, ajándékként Fenyőt kaptak Nyergeséktől.

A **Romantikus Erőszak** kellő energiával lépett színpadra, megénekeltették az összesereglett "harcosokat" rendesen, hogy az össznépi éneklés később Waszlavik László és „mikrofonosai" (csikósok, huszárok, betyárok) által előadott katonadalok alatt folytatódjék hajnalig.